

Втора ДействиеЦарски дворецъ

Царь Федоръ седи на кресло. Отвѣсно Ирина
 беже съ сърца на герцогъ. ^(Отвѣто) (Востовски и Борис Годуновъ)
 седятъ на кресла. ^{Дюкини, митрополитъ, и два Родъ Варшави, архиепископъ Крутицки; Царь, архиепископъ} Какато стѣжатъ болѣли!

Иванко Дюкини! Федоръ
^{и отъ Варшави} ~~Повирай се, болѣли, тукъ за помощъ~~
~~за помощъ, въ срѣзъ~~
~~да ми поддѣжатъ въ дѣлѣте дѣло:~~

да помира отколѣнии врази!

Вий знаете, отдавна азъ се миза,
 завето Шуйскиятъ и моаятъ мурей
 съ раздѣлене отъ вражда напрасна.
 Но моятъ моятъ доуликъ е бовъ
 и духъ на кротость въ духа Той Борисъ.

И ето сами Борисъ ми обеща —
 за неприятности да си не спомя
 отъ неприятели, и прѣвъ рѣка
 да подаде на Шуйскиятъ. Намъ
 така?

Годуновъ

Мой зѣлъ е да се подчинявамъ
 на твоего желание, царю!

Федоръ

Благодаря ти, мурей! Помини ти